

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 25 augusti 2004

Nr 783—791

INNEHÅLL

Nr		Sidan
783	Lag om ändring av ärvdabalken	2191
784	Lag om ändring av 90 och 99 § i äktenskapslagen	2196
785	Lag om ändring av 17 § i lagen om borgen och tredjemanspant	2197
786	Lag om ändring av konkurslagen	2198
787	Lag om ändring av 6 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning	2200
788	Lag om ändring av 4 kap. 3 a § i utsökningslagen	2201
789	Lag om ändring av 14 § i företags- och organisationsdatalagen	2202
790	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om registrering av fordon	2203
791	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om administrationen av nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen 2004 .	2206

Nr 783

Lag

om ändring av ärvdabalken

Given i Helsingfors den 20 augusti 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i ärvdabalken av den 5 februari 1965 (40/1965) 21 kap. 2 a och 12—19 §, av dem 2 a § sådan den lyder i lag 732/2003,

ändras 18 kap. 5 §, 19 kap. 2 § 1 mom., 4 § 2 mom., 10 § 3 mom. och 12 §, 20 kap. 4 § 1 mom., 21 kap. 1 och 2 samt 3—8 §, 9 § 1 mom., 10 § 1 mom. och 11 § och 24 kap. 7 §, samt

fogas till 18 kap. 7 § ett nytt 3 mom., till 19 kap. nya 12 a och 12 b § samt till 21 kap. nya 6 a och 8 a—8 c § som följer:

18 kap.

Om förvaltning av dödsbo

5 §

Av boets medel betalas enligt bestämmelserna i 21 kap. 1 § skäligen kostnader för begravning och bouppteckning samt kostnader som är nödvändiga för boets vård, förvaltning och utredning (*boutredningsskulder*).

7 §

Om en delägare har en intressebevakare, gäller i fråga om dennes skadeståndsskyldig-

het vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om delägares ersättningsplikt.

19 kap.

Om boutredningsman och testaments-exekutor

2 §

Boets egendom kan dessutom överlåtas till förvaltning av boutredningsman på det sätt som avses i 1 §, om boets eller den avlidnes borgenär eller den som ansvarar för betalningen av boets eller den avlidnes skuld ansöker om det. Boet kan dock inte överlåtas till förvaltning av boutredningsman, om be-

RP 14/2004
LaUB 6/2004
RSv 100/2004

talningen av sökandens fordran tryggas av en borgensförbindelse eller någon annan säkerhet eller delägarna erbjuder sökanden en sådan säkerhet. Innan ansökan görs skall borgenären framställa ett betalningsyrkande till dödsboet och bereda det en skälig tid att betala skulden eller ge en redogörelse för dödsboets ekonomiska situation, om inte detta väsentligt fördröjer behandlingen av ansökan.

4 §

En delägare kan förordnas till boutredningsman enbart om de övriga delägarna inte motsätter sig det och särskilda skäl talar för förordnandet.

10 §

Innan domstolen meddelar ett beslut om förordnande eller entledigande av boutredningsman, skall domstolen ge delägarna tillfälle att höras, om det inte finns skäl att anta att sökandens rätt äventyras på grund av detta. Ärendet kan också avgöras utan att en delägare ges tillfälle att höras, om han eller hon inte kan nås. Domstolen kan enligt prövning också ge den avlidnes borgenärer och legatarier tillfälle att höras. I de fall som avses i 6 § 2 mom. och 7 § skall meddelande också lämnas den som ansökt om förordnande av boutredningsman.

12 §

Boutredningsmannen skall, med iakttagande av vad som föreskrivs nedan, vidta alla åtgärder som behövs för utredning av boet. Boutredningsmannen skall sköta sin uppgift skyndsamt.

Om det kan ske utan olägenhet, skall boutredningsmannen inhämta delägarnas åsikt om avveckling av rörelse som arvlåtaren drivit, avtal eller beslut som avses i 12 a § och försäljning av egendom som är av särskilt värde för delägarna samt om andra frågor som är viktiga för dem.

12 a §

Om det finns skäl att misstänka att boets

tillgångar inte täcker boets och den avlidnes skulder, skall boutredningsmannen försöka träffa avtal med borgenärerna om betalning av skulderna. Kan ett avtal inte nås har boutredningsmannen, när de i 18 kap. 5 § avsedda boutredningsskulden har betalats, rätt att fatta beslut om betalning av de övriga skulderna med iakttagande av vad som i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) och i 21 kap. 1 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om betalning av skulder vid ett dödsbos konkurs.

Boutredningsmannen skall avfatta sitt beslut i en handling med uppgifter om boets tillgångar, boets och den avlidnes skulder samt betalning av boets skulder och den utdelning som var och en av den avlidnes borgenärer skall få. Handlingen skall dateras och den skall undertecknas av boutredningsmannen. Boutredningsmannen skall lämna en kopia av handlingen till varje borgenär samt till boets delägare.

Varje borgenär och delägare har rätt att kräva ändring av boutredningsmannens beslut. Ansökan om ändring skall inom tre månader efter att sökanden fått kännedom om beslutet lämnas till tingsrätten på den ort där den avlidne hade sitt sista hemvist. Vid behandlingen av ärendet iaktas bestämmelserna om behandling av ansökningsärenden i 8 kap. i rättegångsbalken.

Om boutredningsmannen finner att ett i 2 mom. avsett beslut är felaktigt får han korrigera det genom ett nytt beslut i ärendet. När boutredningsmannens beslut har vunnit laga kraft, skall boutredningsmannen betala varje borgenär den utdelning som denne skall få.

12 b §

Boutredningsmannen kan ansöka om att dödsboet skall försättas i konkurs.

Bestämmelser om förutsättningarna för försättande i konkurs finns i 2 kap. i konkurslagen (120/2004).

20 kap.

Om bouppteckning

4 §

Boets tillgångar och skulder skall anteck-

nas i bouppteckningsinstrumentet sådana de var vid dödsfallet. I bouppteckningsinstrumentet skall också tillgångarnas värde anges. Också skulder för vilka utsökningsgrunden upphörde att vara verkställbar enligt 2 kap. 24—26 § i utsökningslagen (37/1895) före dödsfallet, skall antecknas bland den avlidnes skulder.

21 kap.

Om död persons och dödsbos gäld

1 §

Dödsboets och den avlidnes skulder betalas av boets medel. Som en skuld efter den avlidne betalas också en skuld vars utsökningsgrund inte längre är verkställbar enligt 2 kap. 24—26 § i utsökningslagen.

Boutredningsskulder betalas före övriga skulder i den ordning som de förfaller till betalning. Boets övriga skulder betalas först efter att den avlidnes skulder betalats.

Vid ett dödsbos konkurs ansvarar dödsboet för boutredningsskulder.

Angående boutredningsskulder föreskrivs i 18 kap. 5 §.

2 §

Delägarna svarar inte personligen för den avlidnes skulder.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom., svarar en bouppteckningsskyldig delägare personligen för den avlidnes skulder, om denne försummar att låta förrätta bouppteckning inom föreskriven tid. Samma ansvar har en delägare som vid bouppteckningen eller när han under ed bestyrker bouppteckningsinstrumentets riktighet äventyrar en borgenärs rättigheter genom att lämna uppgifter som han vet att är oriktiga eller genom att uppsåtligt utelämna någon uppgift.

Om en borgenär kräver en delägare på betalning av en skuld med stöd av 2 mom., befrias delägaren från skuldansvar om delägaren visar att han inte genom ett sådant förfarande, sådana åtgärder eller en sådan försummelse som avses i 2 mom. vid förvaltningen av boet har orsakat skada som skall ersättas enligt 18 kap. 7 §. Visar delägaren att den skada han orsakat borge-

nären är mindre till sitt penningbelopp än den avlidnes skuld, svarar delägaren för beloppet av skadan.

Vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. om delägars ansvar tillämpas inte på en delägare som företräds av en intressebevakare.

3 §

Vad som i 2 § 2 och 3 mom. föreskrivs om en delägars skuldansvar tillämpas också om en i 20 kap. 10 § avsedd handling med tillägg till eller rättelse av bouppteckningsinstrumentet skall sättas upp efter bouppteckningen. En försummelse att låta sätta upp ett sådant bouppteckningsinstrument leder dock till att ansvar uppstår för delägaren endast om försummelsen kan anses vara särskilt klandervärd med beaktande av beloppet av de tillgångar och skulder som yppats samt övriga omständigheter.

4 §

Delägarna ansvarar personligen för en skuld som de tagit för boets räkning, om inte något annat har avtalats eller skall anses vara avsett eller föreskrivs någon annanstans.

5 §

För utredande av den avlidnes och dödsboets skulder kan efter det att bouppteckningen har förrättats en ansökan om offentlig stämning göras i enlighet med lagen om offentlig stämning (729/2003). Ansökan kan göras av den efterlevande maken, en delägare i dödsboet, boutredningsmannen eller en testamentsexekutor. Ansökan om offentlig stämning kan göras även för utredande av den efterlevande makens skulder.

Angående boutredningsskulder föreskrivs i 18 kap. 5 §.

Finns det skäl att misstänka att boets och den avlidnes skulder är större än boets tillgångar, skall boutredningsmannen ansöka om offentlig stämning, om det inte är uppenbart onödigt.

6 §

Avvittring eller arvskifte får inte förrättas innan boets och den avlidnes skulder har betalats eller betryggande borgen eller någon annan säkerhet har ställts för betalningen av dem.

Om avvittring eller arvskifte har förrättats i strid med 1 mom., kan domstolen på boutredningsmannens talan

1) förordna att avvittringen eller arvskiftet skall återgå och förplikta delägarna att återbära all den egendom som de erhållit vid avvittringen eller arvskiftet eller ersätta dess värde, eller

2) förplikta delägarna att till boet solidariskt betala det penningbelopp som behövs för betalning av skulderna och boutredningsskulderna, om inte all egendom behöver återbäras för att skulderna skall kunna betalas.

En delägare som enligt 2 mom. 2 punkten har förpliktats att göra en solidarisk betalning till boet, är inte skyldig att betala mer än vad han har fått vid avvittringen eller skiftet. Om en delägare återbär all den egendom som han har erhållit vid avvittringen eller skiftet, befrias delägaren från sin betalningsskyldighet.

När egendom återbärs eller dess värde ersätts skall 8 och 8 a—8 c § tillämpas.

6 a §

För den betalning som avses i 6 § 2 mom. 2 punkten ansvarar delägarna i förhållande till vad var och en av dem fått för mycket vid avvittringen eller arvskiftet.

Om någon av delägarna inte kan betala sin andel, skall de övriga delägarna fylla bristen med den egendom som de har erhållit vid avvittringen eller skiftet eller med dess värde.

En delägare som har återburit tillgångar utöver sin egen andel, har rätt att av varje annan återbäringsskyldig få det som han återburit av dennes andel.

7 §

Egendom som erhållits ur boet som legat eller enligt en ändamålsbestämmelse skall återbäras till den del egendomen behövs för att täcka skulderna. På ersättande av egendomens värde tillämpas 8 §.

8 §

Om den egendom som skall återbäras inte finns kvar eller av någon annan orsak inte kan återbäras, skall dess värde ersättas.

Har värdet av den egendom som skall återbäras minskat väsentligt till följd av slitage eller skada, skall den återbäringsskyldige

ersätta värdeminskningen. Har egendomens värde minskat av någon annan orsak, skall den återbäringsskyldige betala en skälig ersättning för värdeminskningen, om det anses finnas särskilda skäl till detta.

Om olägenhet uppkommer av att den återbäringsskyldige återbär viss egendom, har han rätt att i stället för att återbära egendomen betala en ersättning som motsvarar egendomens värde.

8 a §

Har den som är återbäringsskyldig erhållit pengar ur boet, skall han betala ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) från den tidpunkt vid vilken han fick egendomen i sin besittning. Ersättning skall också betalas för avkastningen på annan egendom som skall återbäras eller för värdet på denna avkastning, och skälig ersättning skall betalas för den nytta som erhållits av egendomen. Ersättning för nytta behöver dock inte betalas, om ersättningen kan anses ingå i den ersättning som betalas för värdeminskning.

Om den egendom som skall återbäras utgörs av pengar eller om egendomens värde skall ersättas, skall den återbäringsskyldige betala ränta enligt 4 § i räntelagen från den tidpunkt vid vilken kravet på återbäring framställdes.

8 b §

Den återbäringsskyldige har rätt till ersättning för de nödvändiga kostnader han haft för den egendom som skall återbäras och, om det provas skäligt, även för andra kostnader.

8 c §

Återbäringsskyldigheten kan jämkas, om det finns vägande skäl.

9 §

Innan det har gått en månad från boupteckningen eller, om egendomen överlåtits till förvaltning av boutredningsman, innan ett avtal har ingåtts eller ett beslut fattats av boutredningsmannen om betalning av skulderna enligt 19 kap 12 a §, får en skuld efter den avlidne betalas med boets medel endast om det finns giltigt skäl att anta att betalningen inte orsakar de övriga borgenärerna skada. Under den tid som avses ovan får inte

utmätning av boets egendom slutföras, om inte borgenären hade pant- eller retentionsrätt i den utmätta egendomen.

— — — — —

10 §

När en månad förflutit från bouppteckningen kan en borgenär kräva säkerhet för en sådan skuld efter den avlidne som inte har förfallit till betalning och för vilken tillräcklig säkerhet inte har ställts. Om säkerhet inte ställs inom tre månader från det att säkerhet krävts, anses skulden ha förfallit till betalning.

— — — — —

11 §

Om en bouppteckningsman inte har förordnats, kan en delägare ansöka om att dödsboet försätts i konkurs.

Helsingfors den 20 augusti 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

Bestämmelser om förutsättningarna för försättande i konkurs finns i 2 kap. i konkurslagen.

24 kap.

Om på avtal grundad samförvaltning av dödsbo

7 §

På ersättningsskyldigheten för en skada som en delägare orsakat under tiden för samförvaltning tillämpas 18 kap 7 §.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2004.

Denna lag tillämpas inte, om arvlåtaren har avlidit före lagens ikraftträdande.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 784

L a g**om ändring av 90 och 99 § i äktenskapslagen**

Given i Helsingfors den 20 augusti 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i äktenskapslagen av den 13 juni 1929 (234/1929) 90 §, sådan den lyder i lag 411/1987, och
fogas till 99 § ett nytt 4 mom. i stället för det 4 mom. som upphävts genom sistnämnda lag, som följer:

90 §

Vid avvitrning skall som egendom i vilken den andra maken inte har giftorätt betraktas

1) egendom som en make har förvärvat eller fått genom arv, gåva eller testamente sedan äktenskapet upplösts genom den andra makens död,

2) egendom som en make har förvärvat eller fått genom arv, gåva eller testamente efter att ett ärende som gäller äktenskapskillnad har blivit anhängigt.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. 2 punkten har den andra maken dock giftorätt i den egendom som avses i punkten, om ett ärende som gäller äktenskapsskillnad har förfallit av någon annan orsak än att den ena maken avlidit medan ärendet var anhängigt.

99 §

En skuld vars utsökningsgrund inte längre är verkställbar enligt 2 kap. 24—26 § i utsökningslagen (37/1895), skall avdras bara om det är fråga om den avlidne makens skuld. En sådan skuld hos den efterlevande maken skall dock dras av om borgenären har rätt att få betalning för skulden ur sådan egendom som tillhör den efterlevande maken och utgör säkerhet för skulden eller använda sin fordran till kvittning av en skuld som borgenären har till maken.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2004.

Denna lag tillämpas inte, om arvlåtaren har avlidit före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 20 augusti 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 785

L a g**om ändring av 17 § i lagen om borgen och tredjemanspant**

Given i Helsingfors den 20 augusti 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 mars 1999 om borgen och tredjemanspant (361/1999) 17 § 2 mom.,
 sådant det lyder i lag 129/2004, som följer:

17 §

Befrielse av gäldenären från ansvar

— — — — —
 Borgenären får hos borgensmannen driva
 in fordran enligt huvudförpliktelsen på de
 tidigare villkoren, fastän villkoren för hu-
 vudförpliktelsen för gäldenärens vidkom-
 mande har ändrats i saneringsförfarande
 enligt lagen om skuldsanering för privatper-

soner (57/1993) eller lagen om företagssane-
 ring (47/1993) eller genom förlikning som
 avses i 21 kap. i konkurslagen (120/2004)
 eller genom ett beslut som boutredningsman-
 nen har fattat med stöd av 19 kap. 12 a § i
 ärvdabalken (40/1965).

— — — — —
 Denna lag träder i kraft den 1 november
 2004.

Denna lag tillämpas inte, om arvlåtaren har
 avlidit före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 20 augusti 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 786

L a g**om ändring av konkurslagen**

Given i Helsingfors den 20 augusti 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konkurslagen av den 20 februari 2004 (120/2004) 2 kap. 2 § 3 mom. och 5 § samt 12 kap. 1 § 3 mom. som följer:

2 kap.

Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs

2 §

*En borgenärs rätt att yrka att gäldenären
 försätts i konkurs*

En borgenär kan dock inte yrka att gäldenären försätts i konkurs om utsökningsgrunden för borgenärens fordran inte längre är verkställbar enligt 2 kap. 24—26 § i utsökningslagen (37/1895). På basis av en sådan fordran kan dock yrkas att ett dödsbo försätts i konkurs.

5 §

Överskultsättning som förutsättning för konkurs

En gäldenär som är försatt i likvidation samt ett dödsbo och ett konkursbo kan försättas i konkurs också när tillgångarna inte

täcker skulderna. Ett dödsbo kan dock försättas i konkurs enbart om konkursen med hänsyn till boets omfattning, realiseringen av egendomen eller någon annan särskild orsak är ett ändamålsenligt förfarande när det gäller att använda boets egendom för betalning av boets och den avlidnes skulder.

12 kap.

Konkursfordringar, bevakning och utredning av fordringar

1 §

Allmänna bestämmelser om konkursborgenärens ställning

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. gäller dock inte när utsökningsgrunden för en borgenärs fordran redan före konkursens början har upphört att vara verkställbar enligt 2 kap. 24—26 § i utsökningslagen. Borgenären har dock rätt att få betalning ur sådan gäldenären tillhörig egendom som utgör säkerhet för betalning av borgenärens fordran

eller använda sin fordran till kvittning av en skuld som borgenären har till gäldenären. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas inte på ett dödsbos konkurs.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2004.

Denna lag tillämpas inte, om arvlåtaren har avlidit före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 20 augusti 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 787

L a g**om ändring av 6 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning**

Given i Helsingfors den 20 augusti 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1992 om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) 6 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 678/2002, som följer:

6 §

Efterställda fordringar

Sist skall betalning erläggas för

1) sådan ränta och sådan påföljd av ett betalningsdröjsmål, som bestäms enligt dröjsmålets varaktighet, och som inte omfattas av någon förmånsrätt, för tiden efter att konkurs inletts,

2) överlastavgift, konkurrensbrottsavgift, penningsumma som dömts förverkad samt annan jämförbar offentligrättslig betalningspåföljd som utdömts eller påförts på grund av ett brott eller ett lagstridigt förfarande, dock inte böter som bestämts som dagsböter enligt 2 a kap. 3 § 1 mom. i strafflagen (39/1889) eller vite, samt en förhöjning av skatt eller avgift på grund av brott mot bestämmelserna om skatt- eller försäkringsskyldighet eller mot andra motsvarande bestämmelser,

3) en fordran som grundar sig på ett av gäldenären emitterat masskuldebrevslån, om

fordran enligt lånevillkoren har sämre förmånsrätt än emittentens övriga förbindelser,

4) en fordran som grundar sig på ett sådant lån vars kapital och ränta samt annan gottgörelse enligt lånevillkoren får betalas endast med en sämre förmånsrätt än alla andra fordringar, då företaget upplöses eller är försatt i konkurs,

5) en fordran som baserar sig på lagen om gåvoutfästelser (625/1947),

6) i ett dödsbos konkurs, en fordran vars utsökningsgrund inte längre är verkställbar enligt 2 kap. 24—26 § i utsökningslagen (37/1895),

7) i ett dödsbos konkurs, dödsboets skulder med undantag för boutredningsskulder som avses i 18 kap. 5 § i ärvdabalken (40/1965).

Denna lag träder i kraft den 1 november 2004.

Denna lag tillämpas inte, om arvlåtaren har avlidit före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 20 augusti 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 788

L a g

om ändring av 4 kap. 3 a § i utsökningslagen

Given i Helsingfors den 20 augusti 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i utsökningslagen av den 3 december 1895 (37/1895) 4 kap. 3 a §, sådan den lyder i lag 679/2003, som följer:

4 kap.

Om utmätning

3 a §

Om utmätning har verkställts för den avlidnes skuld och borgenären inte hade panträtt eller retentionsrätt till den utmäta egendomen, får egendomen inte säljas förrän en månad har förflutit från bouppteckningen eller från utgången av den tid inom vilken bouppteckning skall förrättas eller, om boet förvaltas av en boutredningsman, förrän avtal har ingåtts om betalning av skulderna eller

boutredningsmannen fattat ett i 19 kap. 12 a § i ärvdabalken (40/1965) avsett beslut. Egendomen kan dock säljas om boförvaltningen samtycker till försäljningen eller om egendomen är sådan att den snabbt sjunker i värde eller medför höga skötselkostnader. Angående lyftande av de influtna medlen bestäms i 6 kap.

Denna lag träder i kraft den 1 november 2004.

Denna lag tillämpas inte, om arvlåtaren har avlidit före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 20 augusti 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 789

L a g

om ändring av 14 § i företags- och organisationsdatalagen

Given i Helsingfors den 20 augusti 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i företags- och organisationsdatalagen av den 16 mars 2001 (244/2001) 14 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 745/2004, som följer:

14 §

Ansvaret för att anmälningarna görs

— — — — —
I aktiebolag, europabolag, andelslag, sparbanker, försäkringsföreningar och statens affärsverk är också verkställande direktören ansvarig för att ändringsanmälan görs samt i bolag på vilka lagen om bostadsaktiebolag (809/1991) tillämpas och i bostadsrättsföreningar dessutom disponenten. Om en enskild näringsidkare eller en bolagsman i ett öppet bolag eller en ansvarig bolagsman i ett

kommanditbolag avlider, är också en delägare i hans eller hennes dödsbo ansvarig för att ändringsanmälan görs. Ett sådant ansvar har dock inte en delägare som inte fått någon fördel ur boet och som utöver att ha tagit del i bouppteckningen inte har vidtagit några andra åtgärder än sådana som avses i 18 kap. 3 § i ärvdabalken (40/1965).

Denna lag träder i kraft den 1 november 2004.

Denna lag tillämpas inte, om arvlåtaren har avlidit före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 20 augusti 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 790

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om registrering av fordon

Given i Helsingfors den 19 augusti 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *upphävs* i förordningen av den 18 december 1995 om registrering av fordon (1598/1995) 16 § samt

ändras 2, 14 och 17—19 §,

av dem 2 och 18 § sådana de lyder i förordning 340/2004, 14 § sådan den lyder i förordning 186/1999, 17 § sådan den lyder i de nämnda förordningarna 186/1999 och 340/2004 samt 19 § sådan den lyder i förordningarna 292/1998 och 1117/2003, som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *register* fordonstrafikregister som avses i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003),

b) *avtalsregistrerare* en sådan avtalsregistrerare som avses i 3 § lagen om registrering av fordon (1100/1998),

c) *den som utför registrering* Fordonsförvaltningscentralen och en behörig avtalsregistrerare enligt ett avtal som avses i 6 § i den lag som nämns i b-punkten,

d) *första registrering* registrering av ett fordon i Finland första gången,

e) *förhandsanmälan* lämnande av uppgifter om ett nytt fordon till registerföraren före den första registreringen,

f) *omregistrering* registrering av ett fordon som efter registrering i Finland har avregistrerats,

g) *ändringsregistrering* en av den som utför registrering utförd registrering av ändringar som har skett i uppgifterna om ett fordon som har införts i registret,

h) *registreringsanmälan* en anmälan om uppgifter som behövs för första registrering eller omregistrering och avregistrering av ett fordon samt om andra förändringar i registeruppgifterna,

i) *registreringsintyg* en handling av den som utför registrering som intygar att fordonet är registrerat och av vars del I (teknisk del) framgår uppgifter som gäller fordonets ägare och innehavare samt tekniska data och vars del II (anmälningsdel) är avsedd för lämnande av registreringsanmälan,

j) *intyg om överensstämmelse* en av fordonets tillverkare upprättad handling som visar att ett fordon av kategori M₁ motsvarar en fordonstyp godkänd enligt rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, att ett fordon av kategori L motsvarar en fordonstyp godkänd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG eller att en traktor motsvarar en fordonstyp godkänd enligt rådets

direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul 74/150/EEG,

k) *förhandsanmälningsintyg* en av Fordonsförvaltningscentralen given handling av vilken framgår att en förhandsanmälan om fordonet har gjorts,

l) *registreringstecken* en av den som utför registrering given bokstavs- och sifferserie som identifierar fordonet,

m) *registreringsskylt* en skylt som skall fästas på fordonet och som anger fordonets registreringstecken och som kan ha nationalitetsbeteckning i vänstra kanten,

n) *registreringsdag* den dag då registreringsanmälan har inlämnats till den som utför registrering,

o) *ibruktagningsdag* den dag då fordonet har registrerats första gången i Finland eller utomlands, om inte någon annan dag av särskilda skäl skall införas i registret som den faktiska ibruktagningsdagen,

p) *innehavare* en annan fysisk eller juridisk person än ägaren, på vilken den huvudsakliga användningen av fordonet har övergått eller till vilken fordonet enligt avtal har överlåtits för längre tid än 30 dagar,

q) *förflyttningsmärke* ett märke som anger registreringstecken och som skall fästas på fordonet,

r) *EES-stat* en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

s) *skrotningsintyg* ett sådant intyg som avses i 7 § i statsrådets förordning om skrotfordon (581/2004).

14 §

Fordon som skall avregistreras

1. En registreringsanmälan om avregistrering av ett fordon skall göras, om

- a) det registrerade fordonet har förstörts,
- b) fordonet har registrerats utomlands,
- c) det registrerade fordonet av någon annan orsak inte längre används i trafik i Finland,
- d) en snöskoter inte längre används på väg, i terräng eller på is,
- e) ett fordon har överlåtits till en insamlare eller förbehandlare som avses i 18 l § 1 mom. i avfallslagen (1072/1993).

2. I samband med en anmälan enligt 1 mom. skall fordonets registreringsskyltar återställas. Registreringsskyltarna för ett fordon som lösts in på basis av försäkring på grund av att fordonet har förstörts eller skadats, för vars del Statskontoret meddelat att det skall avregistreras, som har övergått i en kommuns ägo med stöd av lagen om flyttning av fordon och nedskrotning av skrotfordon (151/1975) eller som förts till en insamlare eller förbehandlare som avses i 18 l § 1 mom. i avfallslagen behöver dock inte återställas, men de skall bevisligen förstöras.

3. Tullverket och gränsbevakningsväsendet är skyldiga att avlägsna registreringsskyltarna från fordon som permanent förs ut ur Finland. När registreringsskyltarna avlägsnats skall detta meddelas Fordonsförvaltningscentralen, som skall avregistrera fordonet.

17 §

Icke avhämtade registreringsintyg eller registreringsskyltar

I registret skall göras en anteckning om att registreringsintyget och skyltarna givits till den som utför registrering eller till den som innehar koncession för besiktning. Om den som innehar koncession inte har rätt att göra anteckningen, skall han ofördröjligen meddela Fordonsförvaltningscentralen att registreringsintyget och skyltarna har överlämnats. Med registreringsintyg och registreringsskyltar från avregistrerade fordon förfars på det sätt som Fordonsförvaltningscentralen föreskriver.

18 §

Registreringsanmälan

1. En anmälan enligt 4, 5 eller 6 kap. skall göras på den senast givna, gällande

- a) anmälningsdelen till förhandsanmälningsintyget, om det är fråga om första registrering av ett förhandsanmält fordon,
- b) del II till registreringsintyget, om det är fråga om ändringsregistrering eller avregistrering,
- c) del II till intyget över registreringsbesiktning, om det är fråga om första registrering av ett icke förhandsanmält fordon,

d) del II till intyget över registreringsbesiktning eller registreringsintyg, om det är fråga om omregistrering av ett fordon, eller

e) typregisterutdraget om det är fråga om första registrering av ett typgodkänt och icke förhandsanmält fordon som inte tidigare har registrerats någon annanstans och registreringen kan ske utan registreringsbesiktning.

2. Om en sådan handling som avses i 1 mom. har förkommit, skall anmälan göras på en ny handling som skaffas hos den som givit handlingen i fråga.

3. Anmälan om fordon som avses i 14 § 2 mom. kan göras på en avregistreringsblankett eller ett skrotningsintyg som fastställts av Fordonsförvaltningscentralen eller med hjälp av automatisk databehandling.

4. Till registreringsanmälan skall fogas behövliga utredningar om uppfyllandet av villkoren i 9, 10 och 12 §.

19 §

Anmälningsskyldig

1. Ägaren till ett fordon skall göra en registreringsanmälan som gäller första registrering, omregistrering och avregistrering samt övergång av äganderätten eller tillfogande eller byte av innehavare. En anmälan om avregistrering enligt 14 § 1 mom. e-punkten kan göras av en i 18 l § i avfallslagen avsedd insamlare eller förbehandlare. Fordonets förra ägare kan meddela den nya ägarens namn för anteckning i registret, om den nya ägarens adress och fordonets överlåtelseda-

tum samtidigt anmäls. Den förra ägaren till en snöskoter, moped eller lätt fyrhjuling behöver dock inte i detta sammanhang meddela den nya ägarens adress. Fordonets förra innehavare kan göra anmälan om avlägsnande av anteckningen om sitt innehav.

2. Andra registreringsanmälningar än sådana som avses i 1 mom. kan även göras av fordonets innehavare.

3. Registreringsanmälan skall undertecknas av den som gör anmälan. Den som överlåter fordonet och överlåtelseägaren skall underteckna anmälan om övergång av äganderätten.

4. Om fordonets tidigare ägare har överlåtit fordonet till en okänd, kan Fordonsförvaltningscentralen på den tidigare ägarens anmälan, efter att ha fått en tillförlitlig utredning om överlåtelsen, i registret göra en anteckning om överlåtelsen av fordonet till den okända. Om det inte går att få en tillförlitlig utredning om tidpunkten för överlåtelsen, anses överlåtelsen ha ägt rum den dag Fordonsförvaltningscentralen fått ägarens anmälan jämte en utredning om överlåtelsen som Fordonsförvaltningscentralen anser vara tillförlitlig.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2004.

Om ett fordons registreringsintyg eller registreringsskyltar har returnerats till Fordonsförvaltningscentralen eller den som innehar koncession för besiktning före denna förordnings ikraftträdande, tillämpas 17 § i den förordning som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 19 augusti 2004

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Trafikråd Kari Saari

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 791

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om administrationen av nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen 2004**

Given i Helsingfors den 20 augusti 2004

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
upphävs i jord- och skogsbruksministeriets förordning den 12 mars 2004 om administrationen av nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen 2004 (177/2004) 16 § 3 mom., och
ändras 2 § 1 mom. 4 och 9 punkten som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

4) *diko* ett nötkreatur som uppfyller kraven på ras i artikel 3 f i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött och artikel 14 i kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen, som har kalvat minst en gång, som används enbart till produktion av kalvar och vars kalvar föds upp för köttproduktion eller för att utöka

dikoproduktionen och som i nötdjursregistret har antecknats som diko;

9) *dikokviga* ett minst åtta månader gammalt nötkreatur som inte har kalvat och som uppfyller kraven på ras enligt 4 punkten och är ämnat som diko, som i nötdjursregistret har antecknats som diko och som är vid liv då uppgifter för utbetalning av stödet tas ut ur nötdjursregistret, vilket sker tidigast den 1 november 2004;

Denna förordning träder i kraft den 25 augusti 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 20 augusti 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Lantbruksråd Olli-Pekka Peltomäki

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 783—791, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2004

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663